

Denumire oficială	IZVORUL SISSI
Categorie	Monument Fântână
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E
	Grădina Cișmigiu
	Parc
Edificare	Ioan C. Dimitriu (Dumitriu) Bârlad
	Sculptor
Anul realizării	
Anul amplasării	1927
Anul reabilitării	
Cod LMI	B-III-m-B-20050
Cod DGAPMFP	1039
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	statuie - fisură cu desprindere de material la nivelul capului, fisură profundă la nivelul pieptului, lipsă arcada dreapta; soclu - fisură cu posibilitatea desprinderii de material la nivelul inscripționării, chituirii reparații improprie. micro și macro fisuri la nivelul întregului mfp

Descriere tehnică

Dimensiuni: statuie: 2,50 m, soclu: 0,60 m

Material: statuie: marmură soclu: piatră

Pe soclul este inscripționat: IZVORUL SISSI INCHINAT SCUMPEI MELE COPILE SISSI STEFANIDI

Despre autor

Sculptura este realizată de către sculptorul român Ioan C. Dimitriu (1890 – 1964). Acesta a studiat artele frumoase la Școala de Belle Arte din București cu maestrul Dimitrie Paciurea și Frederic Storck. Între 1913 și 1914 a studiat la Academia Julian din Paris. S-a afirmat ca autor de monumente dedicate eroilor din Primul Război Mondial, dar și prin numeroase busturi ale unor personalități ale științei și culturii românești. A avut numeroase expoziții personale în București, dar și participări la expoziții colective. A expus la Salonul Oficial din Paris în 1914. A fost distins în 1911 cu Premiul Salonului Oficial și în 1943 cu Premiul Ministerului Artelor.

Ambientale

6 spoturi încastrate (3 lat. stg + 3 lat. dr.)

Istoric/poveste

Pe una din aleile principale din Cișmigiu, față în față cu Rondul Roman, se află unul dintre monumentele cele mai frumoase din parc. Umbrită de copacii bătrâni care o flanchează, pe o bucată de teren care odată aparținuse familiei Stefanidi și pe care aceștia o donaseră Primăriei pentru amenajarea grădinii, este amplasată statuia pe care bucureștenii o cunosc sub numele de Izvorul Sissi.

Deși statuia din marmură pare a fi mai degrabă desprinsă din decorul unui cimitir, joaca și chicotele copiilor care o împresoară, îi îndulcesc oarecum tristețea. O femeie drapată într-o lungă mantie albă, care îi acoperă deopotrivă umerii și capul plecat, toarnă apă dintr-un ulcior cu toarte, împodobit cu motive geometrice. Pare a uda niște flori nevăzute, sădite pentru cineva drag.

Monumentul o reprezintă pe mama unei copile, îndurerată de moartea fiicei ei, care toarnă apă dintr-un ulcior. Statuia a fost ridicată la dorința familiei Stefanidi, după ce fiica acestora Sissi, a încetat din viață la vârsta de numai douăzeci și unu de ani.